

हर कल्पको अति समीप आत्माहरूको रूप, रेखा र बेला

आज बापदादा अमृतबेला बच्चाहरूसँग मधुर मिलन मनाउँदै, चारैतर्फको बच्चाहरूलाई हेर्दै आपसमा एक विशेष कुरामाथि कुराकानी गर्दै हुनुहुन्थ्यो । कुन कुरामा ? हरेक बच्चाको दिव्य जन्मको रूप-रेखा वा जन्मको घडी अर्थात् बेलालाई देखिरहनुभएको थियो । हरेकको बेला र रूपरेखाको आधारमा वर्तमान संगमयुगी जीवन र भविष्य जीवनको आधार हो । रूपमा के देख्नुभयो ? जन्मदै शक्तिरूपको भलक रत्यो वा वियोगबाट योगको रेखा रत्यो अर्थात् तड्पन वा प्यासी-रूप रत्यो वा सेवाधारी स्वरूप रत्यो वा सदा आउनासाथ अतीन्द्रिय सुखमा सुख रूप रत्यो ? त्यसको साथमा रेखाहरू के रहे ? वरदानीको रेखा रत्यो, हिम्मत र उल्लासको रेखा रत्यो वा जन्मदै सहयोगको आधारमा चल्ने रेखा रत्यो ? यसैगरी बेलालाई पनि देखिरहनुभएको थियो, सेकेण्डमा निश्चयबुद्धि रत्यो, सप्ताह कोर्सपछि रत्यो वा अभै धेरै समयपछि निश्चयबुद्धि बन्यो वा संशय निश्चयको युद्ध चल्दा-चल्दै निश्चयबुद्धि बन्यो वा अहिले पनि युद्धमा नै चलिरहेका छन् ? सेकेण्डको निश्चय अर्थात् *नजरबाट निहाल* । सेकेण्ड नम्बर श्रेष्ठ बोलीबाट निहाल, तेस्रो नम्बर सौदागरसँग सौदा (व्यापार) गरे जसरी मूल्यलाई पटक-पटक जानेपछि मरजीवा बने, चौथो नम्बर अलिकति प्राप्तिको, स्नेहको, सम्पर्कको, परिवर्तनको आधारमा अहिल्यै संशय अहिल्यै निश्चय । बापदादा आज हरेक बच्चाको यी कुरालाई देखेर कुराकानी गरिरहनुभएको थियो । यस मरजीवा जीवनमा सदा निर्विघ्न वा सदा तीव्र पुरुषार्थी, सदा प्राप्तिद्वारा अनुभवी मूर्त वा पुरुषार्थी जीवनमा चढ्ने कला वा उत्रिने कला, यस गतिमा चल्नेवाला जीवन- यी तीनै प्रकारको जीवनको आधार रूप, रेखा र बेलामा आधारित छ ।

जो हरेक कल्पको अति समीप आत्माहरू वा पद्मापद्म भाग्यशाली आत्माहरू छन्, उनीहरूको रूप, रेखा र बेला के हुन्छ, त्यो थाहा छ ? यस्ता आत्माहरू सेकेण्डमा पुगे अनि बाबाका बने । कल्प पहिलेको भाग्यको प्रेरणाको (टचिंगको) आधारमा जन्म हुनासाथ यस्तो अनुभव गर्नेछन् “ब्राह्मण बन्नु छ, होइन । ब्राह्मण थिएँ, पहिले पनि थिएँ र अब पनि हुँ”, सेकेण्डमा आफ्नोपन अनुभव हुन्छ । देखासाथ जाने । यस्तो बेलावालाको रूप-रेखा के हुन्छ ? पहिलो नम्बरको बेला जुन भर्खरै सुनाएँ, उनीहरूको रूप के हुन्छ ? जन्म हुनासाथ सर्व सम्पत्तिको अधिकारी हुन्छन्, यसैगरी हर स्वरूपको अनुभूतिको अधिकार अनुभव गर्नेछन् । जसरी बीजमा सारा वृक्षको सार समाहित हुन्छ त्यस्तै नम्बरवन अर्थात् बाबा समान समीप आत्माहरू वा नम्बरवन बेला भएका आत्माहरू सर्व स्वरूपको प्राप्तिको खजानाका अधिकारी आउनासाथ अनुभवी हुनेछन् । यस्तो अनुभव गर्नेछन्- यही स्वरूप निजी स्वरूप हो । सुखको अनुभव हुन्छ, शान्तिको हुँदैन वा शान्तिको हुन्छ सुखको हुँदैन, शक्तिको हुँदैन, यो फस्ट नम्बरको बेलाको अनुभव होइन । सेकेण्डमा वर्साको अधिकारी- यो हो बेला र स्वरूप ।

अब रेखा के हुन्छ ? निश्चयबुद्धि बन्नु वा निश्चय गर्नु छ, यो संकल्प मात्र पनि हुँदैन । जन्म हुनासाथ स्वाभाविक निश्चयबुद्धिको रेखा हुन्छ । कसरी वा यसरीको विस्तारमा जाँदैनन्, हौं नै, यसमा यस्तो वा उस्तोको प्रश्न उठ्दैन । यसरी पूरा जीवनको अटूट निश्चयको रेखा अन्य आत्माहरूलाई पनि स्पष्ट देखा पर्छ । निश्चयको रेखाको लाइन अखण्ड हुन्छ, बीच-बीचमा खण्डित हुँदैन । यस्ता रेखावालाको मस्तकमा अर्थात् स्मृतिमा सदा विजयको तिलक देखिन्छ । यस्ता रेखावाला, जसरी ब्राह्मणहरूको भविष्य श्रीकृष्ण रूपमा जन्मैदेखि ताजधारी देखाइएको छ, यसैगरी जन्मदै सेवाको जिम्मेवारीको ताजधारी हुनेछन्, सदा ज्ञान रत्नहरूसँग खेल्नेवाला हुन्छन् । सदा याद र खुशीको झुलामा झुल्दै जीवन बिताउनेवाला हुन्छन् । सदा हर कर्ममा वरदानको हात आफूमाथि अनुभव गर्नेछन् । हर दिनचर्यामा आफ्नो साथ सर्व सम्बन्ध सहित समीप र साकार रूपमा साथको अनुभव गर्नेछन् । स्वतः योगी र सहज योगी हुन्छन् । यो हो नम्बरवन रूप, रेखा र बेलावालाको निशानी । अब आफूले आफैँलाई चेक गर- पहिलो नम्बरको रूप, रेखा र बेलावाला कति होलान् ? ८ वा १०८ ? तिमी सबै कहाँ छौ ? अहिले पनि परिवर्तन गर्न सक्छौ । लास्ट सो फास्ट जान सक्छन् । अहिले पनि परिवर्तनको लागि समय (मार्जिन) छ । अहिले टू लेटको बोर्ड लागेको छैन । गुप्त पुरुषार्थी, दिनरात एक दृढ संकल्पको पुरुषार्थीले हाई जम्प लगाउन सक्छन् । त्यसैले फेरि पनि आफ्नो भाग्यलाई नम्बरवन बनाउने पुरुषार्थको चिन्ता हाल्यौ भने नम्बर निस्कनेछ । बुझ्यौ के गर्नु छ ! लास्ट चान्स छ । त्यसैले बितेकोलाई बितिसक्यो भन्ने सम्भेर, भविष्यलाई श्रेष्ठ बनाऊ । बापदादाले फेरि पनि मौका

२०७१ असोज १२ आइतबार २८-०९-२०१४ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २१.१२.७८ मधुबन दिइरहनुभएको छ, फेरि गुनासो नगर- हामीले गर्न सक्थ्यौं तर गरेनौं । समय मिलेन, परिस्थिति थिएन, अहिले पनि रहमदिल बाबाको रहमको हात सबै माथि छ, यसैले आफूमाथि पनि रहमदिल बन । अच्छा ।

यस्ता सदा बाबाको वरदानहरूको हात आफूमाथि अनुभव गर्नेवाला, सदा आफूमाथि र सबैमाथि रहमदिल, अटूट अखण्ड निश्चयबुद्धि, अखण्ड योगी, सदा विजयको तिलकधारी, जन्मदै ताजधारी, यस्ता सदा तख्तनशीन बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते । *रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

पार्टीहरूसँग भेटघाट

१. निजधाम र निजस्वरूपको स्मृतिबाट उपराम स्थिति

आफ्नो निज-स्वरूप र निज-धामको स्थिति सदा याद रहन्छ ? निराकारी दुनियाँ र निराकारी रूप दुवैको स्मृतिले यस पुरानो दुनियाँमा रहँदा पनि सदा न्यारा र प्यारा बनाइदिन्छ । यस दुनियाँको हुँदै होइनौ । हौ नै निराकारी दुनियाँका निवासी, यहाँ सेवाका लागि अवतरित भएका छौ- त्यसैले जो अवतार हुन्छन् उनीहरूलाई के याद रहन्छ ? जुन कार्यका लागि अवतार लिएका हुन् त्यही कार्य याद रहन्छ हैन ! अवतार अवतरित हुन्छन् नै धर्मको स्थापनाको लागि- त्यसैले तिमी सबै अवतरित अर्थात् अवतार हौ, त्यसैले के याद रहन्छ ? यही धर्म स्थापना गर्ने कार्य । स्वयम् धर्म आत्मा बनेर धर्म स्थापना गर्ने कार्यमा सदा रहनेवाला, त्यसैले त शक्ति अवतार हौ ! हरेक शक्ति, अवतार हुन् । पाण्डव पनि शक्तिरूप हुन् । एक सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ बाँकी सबै शक्तिहरू हुन्, त्यसैले सबै शक्ति अवतार हुन्- केवल यो स्मृति रह्यो भने कति मीठो जीवनको अनुभव गर्नेछौ । हामी यस मृत्युलोकका होइनौ, अवतार हौ । केवल यो सानो कुरा याद रहेमा उपराम हुनेछौ । यदि आफूलाई अवतार नसम्झेर गृहस्थी सम्झ्यौ भने गृहस्थीको गाडी हिलोमा फँसिरहन्छ । गृहस्थी हो नै बोझको स्थिति र अवतार बिल्कुल हल्का । ऊ फाँसेको हुन्छ र यो बिल्कुल न्यारा हुन्छ । कहिले अवतार कहिले गृहस्थी यो चक्कर चलिरह्यो भने संगमयुगी श्रेष्ठ जीवनको, सुन्दर सुखद जीवनको कहिले-कहिले अनुभव हुन्छ, सदा होइन । यस्तो सुखको दिन फेरि कहिले आउनेछैन, एक-एक संगमको दिन अति प्रिय छ । त्यसैले यस्तो प्रिय दिनको सुन्दर समय कसरी व्यतीत गर्छौ ? अमूल्य रीतिबाट व्यतीत गर्छौ वा साधारण रीतिबाट ? एक-एक सेकेण्डको महत्त्व छ- त्यसलाई जान्दछौ ? ५००० वर्षको श्रेष्ठ प्रारब्धको आधार यो थोरै घडी हो, त्यसैले त यस्तो अमूल्य घडीलाई अमूल्य रीतिले प्रयोग गर्नुपर्छ नि । साधारण रीतिले व्यतीत गर्नु अर्थात् रत्नको महत्त्व पत्थरको समान गर्नु । यदि समयलाई व्यर्थ गुमाउँछौ भने रत्नलाई पत्थर समान प्रयोग गर्छौ । समयको मूल्य राख्नु अर्थात् आफ्नो मूल्य राख्नु । समयको पहिचान त छँदै छ, तर पहिचान स्वरूप भएर चल्यो- यो हो ध्यान दिने कुरा । यस संगमको एक सेकेण्डले पनि के गर्न सक्दैन । एक सेकेण्डमा यहाँबाट चारै धामको अनुभव गरेर आउन सक्छौ । यस्तो अनुभवी छौ ? सानो-सानो कुरामा त समय गइरहेको छैन ? अब हाई जम्प लगाऊ । अब विस्तारै-विस्तारै चल्ने समय समाप्त भयो । बचपन नाज नखराले चल्ने समय हुन्छ, बचपनको उच्चाउलोपन राम्रो पनि लाग्छ- तर ठूलो भएपछि नाज नखराले चल्थो भने के राम्रो लाग्छ ! त्यसैले अब बचपन बित्यो, वानप्रस्थसम्म पुग्यौ । अब उच्चाउलोपन शोभा दिदैन । वानप्रस्थमा केवल एउटै कार्य बाँकी रहन्छ- बाबाको याद र सेवा, सुत्दा पनि याद र सेवा- यसैलाई भनिन्छ वानप्रस्थ । अहिलेसम्म पनि यदि बचपनको कुरा वा बचपनको संस्कार बाँकी छ भने समाप्त गर । बन्धन छ, के गरूँ, कसरी गरूँ यी सबै बचपनका नखरा हुन्, अब यी दिन समाप्त भए, के अबै छ र ? त्रिकालदर्शीले आफूलाई जान्न सक्दैनौ, फेरि भन्छौ के गरूँ ! अब यसमा समय नगुमाऊ- हुनु त पर्छ, चाहन्छौ तर गर्न सक्दैनौ, यी बचपनका कुराहरूको खेल समाप्त । यसैको अब समाप्ति समारोह मनाऊ ।

२. निमित्त (ट्रस्टी) सम्भ्रनाले शक्तिशाली स्थितिको अनुभूति

सबैले सदा आफूलाई निमित्त (ट्रस्टी)सम्भरेर चल्छौ ? निमित्त अर्थात् सदा हल्का, गृहस्थी अर्थात् सदा बोभुवाला । गृहस्थी भयौ भने उत्रिने कलामा जान्छौ, निमित्त भयौ भने चढ्ने कलामा जान्छौ । निमित्त सदा बेफिक्र बादशाह हुन्छन् अर्थात् फिक्रबाट पर हुन्छन्, उनीहरूलाई रुहानी नशा रहन्छ- हामी मास्टर सर्वशक्तिमान् हौ । जस्तोसुकै

२०७१ असोज १२ आइतबार २८-०९-२०१४ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २१.१२.७८ मधुबन परिस्थिति होस्, स्वयम् हल्का रहन्छ, स्वयम् सदा न्यारा । अलिकति पनि वातावरणको प्रभावमा आउँदैन । गृहस्थी सम्भिनले के, किन शुरू हुन्छ, निमित्त सम्भिनले फुलस्टप आउँछ, फुलस्टप अर्थात् शक्तिशाली स्थितिको अनुभव ।

३. अंगद समान स्थिति बनाउनका लागि निश्चयको आधार (फाउण्डेशन) मजबूत बनाऊ

सबै अंगद समान अचल छौ ? मायाको कुनै पनि प्रकारको हलचलमा पनि अचल । मायाको कुनै पनि आक्रमणले स्थितिलाई हल्लाउन नसकोस् । हल्लिने कारण के हुन्छ ? निश्चयको फाउण्डेशन बलियो नहुनाको कारणले नै हल्लिन्छन् । यदि निश्चय छ— कल्याणकारी समय हो, हरेक कुरामा कल्याण छ भने जतिसुकै तुफान किन नआओस्, हल्लाउन सक्दैन । अब निश्चयको जगलाई तीव्र पुरुषार्थको पानी दिएर मजबूत बनायौ भने सदा अंगद समान रहनेछौ । मायाको युद्धलाई युद्ध जस्तो लाग्दैन । अब हल्लिने समय गयो, यदि अहिले पनि हल्लिइ रह्यौ भने अन्तिम परीक्षामा पनि हल्लिनेछौ र फेरि जन्म-जन्मको लागि फेल हुनेछौ, त्यसैले स्मृतिको संस्कार बलियो बनाऊ । सदा याद राख— यो अंगदको यादगार हाम्रै यादगार हो अनि शक्ति आउनेछ ।

४. हिम्मत र उल्लासलाई एकरस बनाउनका लागि एकरस स्थिति

सदा हिम्मत र उल्लास एकरस रहन्छ ? जब एकरस स्थिति हुन्छ अनि हिम्मत र उल्लास पनि सदा एकरस हुन्छ, तल माथि हुँदैन । कहिले धेरै, कहिले कम त्यसको कारण के हो ? सर्व प्राप्तिको अनुभव सदा सम्मुख वा स्मृतिमा रहँदैन । आज अल्पकालको प्राप्तिले पनि हिम्मत र उल्लासमा ल्याउँछ भने यो जो सदाकालको र सर्व प्राप्ति भएको छ ती सबैको लिस्ट सम्मुख राख । जब प्राप्ति अटल, अचल छ भने हिम्मत र उल्लास पनि अचल हुनुपर्छ । अचलको बदलामा कहिले मन चंचल हुन जान्छ वा स्थिति चञ्चलतामा आउँछ— यो चञ्चलताको संस्कार कसमा हुन्छ ? अब त विश्वमा तिमी आत्माहरू सबैभन्दा बुज्जुग हौ, अनुभवी हौ फेरि चञ्चलता किन ? सदा बाबा र प्राप्तिलाई सम्मुख राख्नाले अचल अर्थात् एकरस बन्नेछौ । सबै विघ्न खतम हुनेछन् । जन्मदेखि नै विजयको तिलक लागेको छ, केवल त्यो नमेटियोस्— यो ध्यान राख्नुपर्छ । सदैव नयाँ उमंग, नयाँ उत्साह र नयाँ योजना हुनुपर्छ । कुनै यस्तो सेवाको साधन बनाऊ जसले कम खर्च अनि सफलता धेरै होस् । अहिले धेरै सेवाको समय (मार्जिन) छ । त्यसलाई पूरा गर, हरेक कार्यक्रममा विशेषता वा नवीनता अवश्य होस् । सबैलाई अनुभव गराउने योजना बनाऊ ।

टीचर्ससँग—

टीचर्स त बाबा समान हौ, जसरी बाबा शिक्षक हुनुहुन्छ त्यस्तै तिमी पनि शिक्षक हौ । त्यसैले समानता भयो नि ! समान अवस्था हुनेलाई के भनिन्छ ? साथी (फ्रेण्ड) । टीचर पनि बापदादाका साथी हुन् । यो साथीको सम्बन्ध याद रह्यो भने पनि सहजयोगी हुनेछौ । साथीको नाता धेरै नजिकको नाता हो । साथी एक आपसमा जति स्पष्ट हुन्छन् त्यति माता-पितासँग हुँदैनन् । साथीको सम्बन्ध याद रहेमा तिमीसँगै खाऊँ, तिमीसँगै बसुँ, तिमीसँगै खेलुँ यो अभ्यास सहज हुनेछ । त्यसैले सबै साथीहरूलाई बधाई छ । पन्जाब र दिल्ली दुवैका टीचर्स छन्, त्यसैले दुवै भाइ-बहिनी भयौ नि, दिल्ली हो भाइ, पन्जाब हो बहिनी । पन्जाब पनि त दिल्लीबाट निस्किएका हुन् ! अच्छा ।

वरदान:— साक्षी स्थितिमा स्थित भएर परिस्थितिहरूको खेललाई हेर्नेवाला सन्तोषी आत्मा भव

जस्तोसुकै विचलित गर्नेवाला परिस्थिति भए तापनि साक्षी स्थितिमा स्थित भयौ भने अनुभव गर्नेछौ— मानौँ कठपुतलीको खेल हो । वास्तविक होइन । आफ्नो शानमा रहेर खेललाई हेर । संगमयुगको श्रेष्ठ शान हो सन्तुष्टमणि बन्नु वा सन्तोषी भएर रहनु । यस शानमा रहनेवाला आत्मा परेशान हुन सक्दैन । संगमयुगमा बापदादाको विशेष देन सन्तुष्टता हो ।

स्लोगन:— यस्तो प्रसन्न बन जसले गर्दा मनको खुशी अनुहारबाट स्पष्ट देखियोस् ।